

Krakowskie-Przedmieście Nr. 415.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

Artykuły nadrukowane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Prenumerata w Warszawie:

Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 57.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Poniedziałek, 17 Listopada 1862.

Prenumerata na prowincyi:

Rocznie Rs. 9 k. 2.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30. Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY. CZĘŚĆ URZĘDOWA. Wiadomości urzędowe z Królestwa i Cesarstwa. CZĘŚĆ NIEMIECKA. Wiadomości zagraniczne. Wiadomości rozmaite. Wiadomości literackie. Rada Stanu Królestwa. Teatr. Kurs papierów publicznych i pieniędzy. Obwieszczenia.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jan Leśniewski, dziekan dóbr Kuczyna w Okręgu Tykocińskim, powiecie Łomżyńskim, gubernji Augustowskiej położonych, aktem Urzędowym w d. 15 (27) Czerwca 1857 r., podarował sumę rsr. 3,000 w liście zastawnym z ośmiu kuponami, przeznaczając procent od niej, wynoszący rs. 120 rocznie, na utrzymanie jednego ucznia w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie. Przytem zastrzegł, aby w wyborze kandydatów do stypendjum trzymało się zasad następujących:

- 1. Mają być przyjmowani synowie obywateli Królestwa Polskiego, bez różnicy stanu, szczególniej synowie ofejałistów gospodarstwem trudniących się, którym rzeczywiście brakuje funduszu na umieszczenie się w tym Zakładzie.
2. Z przedstawiających się kandydatów na stypendjum, temu dawać pierwszeństwo, który okaże najwięcej zdolności, przygotowanych nauk i praktyki gospodarskiej, do postępowania dążyć z korzyścią w zawodzie gospodarskim.
3. Gdyby się zdarzył pomiędzy kandydatami który nazwiska Leśniewskich, złożył dobre egzaminy wstępny i miał powołanie do gospodarstwa, winien mieć pierwszeństwo w otrzymaniu stypendjum przed wszystkimi innymi.
Ponięważ obecnie wakuje stypendjum z powyższego zapisu, z którego, powołaniem Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie, do Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrii, korzystają mają uczniowie kształcący się na oddziale Rolniczym, przeto Komisja Rządowa wzywa osoby interesowane, aby w ciągu dni 40 od daty niniejszego ogłoszenia, złożyły Dyrektorowi Instytutu Politechnicznego i Rolniczo-Leśnego w Nowej Aleksandrii, świadectwa niezamoczone wydane i poświadczane przez właściwą Władzę, który przedstawi je Komisji Rządowej do decyzji z opinją, któremu z kandydatów, ze względu na warunki zapisu, wakujące stypendjum przysłać by wypadło.

Zarządzający Szkołą Wyższą Żeńską Rządową przy ulicy Nicotaj w Warszawie, podaje do wiadomości Rodziców i Opiekunów, że stosownie do ogłoszenia w pismach publicznych zamieszczonego, zapis kandydatów do Szkoły Żeńskiej z dniem 3 (15) Listopada ukończony został, otwarcie zaś kursu nauk nastąpi nie w Wtorek, jak o tem Rodzice byli zawiadomieni, lecz dnia następnego, to jest we Środę, 7 (19) Listopada.

Z Petersburga, 12 Listopada.

Przez reskrypt Cesarzki z dnia 13 października (v. s.), mianowany został kawalerem orderu: św. Anny 1-iej klasy z mieczami, generał major, pomocnik generała dowodzącego wojskami w prowincji Tereku, Aleksander Bażonow 3-ci.

DEKLARACJA.

Zamieniona 3 (15) Października 1860 r. pomiędzy p. Balabinem, nadwójnym posłem i pełnomocnym ministrem NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA WSZECH ROSJI przy Jego Cesarzko-Królewsko-Apostolskiej Mości, a hrabią Rechbergiem austriackim ministrem spraw zagranicznych, dotycząca urzędzie się mającej w sprawie w przedmiotach dwóch Cesarstw dla ukroczenia przestępstw popełnianych na terytorjum jednego z dwóch państw, przeciwko bezpieczeństwu drugiego.

Art. 65 i 58 kodeksu karnego austriackiego brzmią:

Art. 66. Wer eine der in dem Art. 58 bezeichneten Handlungen gegen einen deutschen Bundesstaat oder gegen ein Oberhaupt eines dieser Staaten begeht, macht sich, insofern sich darin nicht ein schwerer verpöntes Verbrechen darstellt, ebenfalls des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe schuldig und ist mit Kerker von einem bis zu 5 Jahren, bei erschwerenden Umständen aber mit schwerem Kerker von 5 bis 10 Jahren zu bestrafen.

„Desselben Verbrechens macht sich schuldig und ist auf dieselbe Art zu bestrafen, wer eine dieser Handlungen gegen einen anderen freunden Staat oder gegen dessen Oberhaupt unternimmt, insofern von dessen Gesetzen oder durch besondere Verträge die Gegenseitigkeit verbürgt, und im Kaiserthume Oesterreich gesetzlich kund gemacht ist.“

Art. 58. „Das Verbrechen des Hochverrathes begeht, wer etwas unternimmt: a) w duch die Person des Kaisers an Körper, Gesundheit oder Freiheit verletzt oder gefährdet, oder eine Verhinderung seiner Regierungsrechte bewirkt werden soll; oder b) was auf eine gewaltsame Veränderung der Regierungsform; oder c) auf die Losreissung eines Theiles von dem einheitlichen Staatsverbande oder Länder-Umfange des Kaiserthums Oesterreich

oder auf Herbeiführung oder Vergrößerung einer Gefahr für den Staat von Anssen, oder einer Empörung oder eines Bürgerkrieges im Innern angelegt wäre; es geschehe solches öffentlich oder im Verborgenen, von einzelnen Personen oder in Verbindungen durch Anspinnung, Aufforderung, Aneiferung, Verleitung durch Wort, Schrift, Druckwerke oder bildliche Darstellung, Rath oder eigene That, mit oder ohne Ergreifung der Waffen, durch Mittheilung von solchen Zwecken leitende Geheimnisse oder Anschläge, durch Aufwiegung, Anwerbung, Ausspähung, Unterstützung oder durch was sonst immer für eine dahin abzielende Handlung, wenn dieselbe auch ohne Erfolg geblieben wäre.

Wenn die vorstehend erwähnten Handlungen gegen die Existenz, die Integrität, die Sicherheit oder die Verfassung des deutschen Bundes gerichtet werden, so sind sie ebenfalls als Hochverrath zu beurtheilen und zu bestrafen.“

Zwazywszy, że zastosowanie przytoczonych powyższych artykułów do przestępstw popełnianych przeciw państwu lub monarche zagranicznemu podlega warunkowi wzajemności:

i że temu warunkowi czyni zadosyć artykuł dodatkowy zamieszczony w kodeksie karnym rosyjskim.

„Jeżeli jedno z przestępstw przewidzianych art. 275, 276, 277, 283, 284 i 287 (wyd. 1857 r.) kodeksu karnego, zostało popełnione, czy to przeciwko państwu obcemu, które przez szczególny traktat lub prawa w tym celu ogłoszone, zapewniło Rosji wzajemność pod tym względem, czy też przeciwko zwierzchniej władzy wspomnianego państwa, winowajcy jeżeli nie popełnił żadnego innego przestępstwa pociągającego za sobą ważniejszą karę, zostaną skazani na pozbawienie wszystkich praw i szczególnych przywilejów, czy to osobistych, czy też do stanu przywiązanych, i na proste zesłanie do gubernji Tomskiej lub Tobolskiej, albo też osoby, nie wyjęte z pod kar cielesnych, na karę chłosty w rozmiarze oznaczonym w art. 35 kodeksu karnego dla 4-iej i 5-iej kategorii tego rodzaju i wysłanie do rot arezantkich podlegających władzom cywilnym, od dwóch do czterech lat lub od roku do lat dwóch. Jeżeli przestępstwo zostało spełnione z okolicznościami obciążającymi, winowajcy zostaną skazani na pozbawienie wszelkich praw ich stanu i zesłanie do mniej odległych gubernji syberyjskich na osiedlenie, a osoby nie wyjęte z pod kar cielesnych, na karę chłosty z ręk kłosa w rozmiarze oznaczonym w artykule 22 kodeksu karnego dla drugiej kategorii kar tego rodzaju.“

Podpisany minister spraw zagranicznych NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA WSZECH ROSJI, upoważniony do tego przez swój rząd, podpisał niniejszą deklarację, mającą być zamienioną na deklarację podobną, przez którą rząd cesarsko-królewsko-apostolski zobowiązuje się ogłosić rozkaz wychodzący z ministerstwa spraw zagranicznych po zniiesieniu się ministerstwem sprawiedliwości, a który będzie ogłoszony w dzienniku praw Cesarstwa austriackiego: że Cesarstwo Rosyjskie należy do rzędu państw, którym wyraźnie została poręczona wzajemność przewidziana 2-m ustępem art. 166 kodeksu karnego austriackiego z 27 maja 1852 r., i że zatem przestępstwa wymienione w wspomnianym artykule jeżeli zostaną popełnione przeciwko Cesarstwu Rosyjskiemu lub jego monarche, będą karane stosownie do brzmienia art. 66 i odnoszącego się do niego art. 58.

Działo się w St. Petersburgu, 9 grudnia 1859 r. (podpisano) Gorczakow.

1) Art. 66. Ktokolwiek popełni jeden z czynów wymienionych w art. 58 przeciwko jednemu z państw związku niemieckiego, lub przeciwko monarche jednego z tych państw, albo też stanie się winnym przestępstwa naruszenia porządku publicznego, jeżeli nie zostanie mu dozwolone surowiej karane przestępstwo, zostanie skazany na ciężkie więzienie od roku do pięciu lat, a w razie okoliczności obciążających od pięciu do dziesięciu lat.

Staje się winnym tegoż przestępstwa i podobnie bywa karany, ktokolwiek popełni jeden z tych czynów przeciw państwu zagranicznemu lub jego monarche, w razie kiedy prawa tego państwa lub traktaty specjalne poręczają wzajemność i wzajemności tej nastąpiło ogłoszenie prawne w Cesarstwie Austriackim.

Art. 58. Zbrodnia stanu jest popełniona przez każdego, ktokolwiek stanie się winnym: 1) Czynów przez które osoba Cesarza ma być dotknięta lub zagrożona fizycznie w zdrowiu lub swobodzie, albo też przez które Cesarzowi będzie stawiona przeszkoda w wykonywaniu wycich praw rządzenia.

2) Czynów dających do gwałtownej zmiany w kształcie rządu.

3) Czynów dających do oddzielenia jakiej części Cesarstwa od całości zjednoczonego państwa lub od związku krajów Cesarstwa austriackiego, lub mogących sprawić albo powiększyć niebezpieczeństwo zewnątrz państwa, lub wywołać czy to bunt, czy to wojnę domową wewnątrz. Czynu to uznane będą za karodolne kiedy będą popełnione tak publicznie jak tajemnie, przez osoby pojedyncze, lub wskutek związku zmnownego, przez spiskinamowy, podburzanie, werbunki, ustnie, przez pisma, druki lub rysunki; przez rady lub przez czyny osobiste; przez komunikowanie tajemnie lub projektów dających do tego celu; przez powstanie, werbunek lub spiskostwo; przez udzielenie pomocy lub jakikolwiek czynu dającego do tego celu, chociażby usiłowania pozostały bezskuteczne.

Jeżeli czyn powyżej wymieniony, wymierzony są przeciwko istnieniu całości, bezpieczeństwa lub konstytucji związku niemieckiego, powinny być sędzone i karane jak zbrodnie stanu.

4) Umieszczony w IV-ym N-je czwartego dodatku, w art. 275, 276, 277, 283, 284, i 287 kodeksu karnego (wyd. 1857 r.) i pod Nr. 38,202 w XXXVIII tomie zupełnego zbioru praw Cesarstwa rosyjskiego.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne sprawozdanie.

Usiłowania Francji w celu skłonienia mocarstw do wspólnego pośredniczenia pomiędzy stronami wojującymi w Stanach Zjednoczonych, nie osiągnęły pomyślnego skutku. Gabinet londyński oddawszy hold myśli która pobudziła do zrobienia podobnej propozycji, uznał projektowane pośrednictwo za przedwczesne. Dzienniki przeciwne interwencji, nawet dyplomatycznej, utrzymują, że sześciomiesięczne zawieszenie broni i zniesienie blokady portów południowych, pozwalając Stanom skonfederowanym wzmozić się i powiększyć swe uzbrojenia, nie tylko nie przybliżyłyby chwili pojednania, lecz przeciwnie dabyły powód do dłuższego rozlewu krwi.

Ogłoszenie w Monitorze noty w tym przedmiocie p. Drouin de Lhuys, uważają jako protestację przeciwko postanowieniu Anglii, mającej wywołać nacisk opinji publicznej na gabinet angielski i rozprawę w tej kwestji w angielskim parlamencie.

Na posiedzeniu rady ministrów w Londynie, na którym zajmowano się kwestją amerykańską, roztrząsano także sprawę grecką i jak utrzymują niektórzy dzienniki francuskie, postanowiono pilnie na nią dawać baczenie i utrzymać system uzbrojeń, zachęcając Turcję do przyjęcia podobnej polityki. W Paryżu krążyła nawet pogłoska, że pomiędzy Anglią i Portą został zawarty traktat tajemny, zapewniający jej ostatniej pomoc pieniężną od Anglii, w razie gdyby z powodu kwestji greckiej wynikła wojna.

Wiadomości z Aten donoszą, że rząd tymczasowy zajęty urządzeniem wyborów do zgromadzenia narodowego, jeszcze nie zajmował się kwestją kandydatury na tron grecki. Blizsze szczegóły o dekreście rozpisywającym wybory, odejmują przypisywanie mu zabiorcze zamiary; do wybierania bowiem deputowanych powołani zostali nie wszyscy greccy zostający pod obcym panowaniem, lecz tylko greccy poddani bawiający lub zamieszkałi za granicą. Rząd tymczasowy, pomimo panującej dotąd spokojności, znajduje się w trudnym położeniu, z powodu braku pieniędzy, ducha niezależności objawiającego się w niektórych prowincjach i dezorganizacji wojska. Pierwsza z trudności najłatwiej da się usunąć, bo jak donosi Patrie, kupcy greccy, mieszkający w Konstantynopolu, w ciągu dwóch dni złożyli 800,000 fr. na potrzeby kraju. Wiadomo zresztą, jak bogaci są greccy w ogóle, zajmujący się handlem za granicą.

Rząd austriacki, z powodu niespokojności umysłów, objawiającej się w prowincjach greckich, graniczących z Turcją, równie jak i w niektórych prowincjach tureckich, a także pewnego wzburzenia umysłów w Serbji, uznał za stosowne zebrać na swej granicy południowej korpus obserwacyjny.

W Wiedniu dla uniknięcia rozpraw w izbie niższej co do budżetu na rok 1863, minister Schmerling często wzywa do siebie na narady członków komitetu finansowego. Usiłowania pogodzenia ustawy lutowej z konstytucją węgierską, pozostały bezskuteczne, jak to się okazuje z nowego zwrotu dzienników ministerjalnych.

Mniejsze państwa niemieckie okazują się przychylnymi wejściu Austrii do związku niemieckiego.

(Ind. bel., W. Z., Sch. Z.)

Anglja.

Londyn, 11 Listopada. Urzędowa London Gazette ogłasza cały szereg osób ozdobionych przez Królową orderami i posuniętych tak w armji jak i w flocie na wyższe stopnie, a to z powodu dojsia księcia Walji do pełnoletności. Sam książę Walji posunięty został z pułkownika na generała, generałowie zaś sir Edward Blakeney, wice-hrabia Gough, książę Cambridge i lord Clyde wyniesieni zostali do godności feldmarszałków. Jednocześnie admirał sir Graham został mianowany „admirałem floty”, przez co znaczna liczba wice i kontr-admirałów posunięta będzie na wyższe stopnie.

W dniu wczorajszym rocznica urodzin księcia Walji nie była tu urzeczycie obchodzona, a to na skutek zyczenia przez Królowę i samego księcia wynurzonego. Niektóre atoli gnachy były uilmunowane.

Londyn, 12 Listopada. Niesprawdziła się pogłoska, jakoby lord Elgin zamierzał złożyć, z powodu słabości zdrowia, urząd gubernatora jeneralnego Indji Wschodnich. Mąż ten stanu nie opuści swego stanowiska, a nawet małżonka jego ma się udać do niego pierwszym z odpływających żąd parostatków.

Jak donosi Morning Herald, na wczorajszym posiedzeniu rady ministerjalnej odrzucono został francuski projekt pośredniczenia pomiędzy walczącymi w Ameryce Północnej stronami.

Morning Post popiera zdanie lorda Palmerstona w kwestji amerykańskiej i tak się wyraża: „Jasnym jest, że ci, którzyby chętnie widzieli Europę występującą za pośrednictwem, spidziwiają się osiągnąć przez to zniesienie blokady portów południowych, co ułatwiłoby zaopatrzenie Anglii w bawelne. Lecz w najpomyślniejszym wypadku, rząd waszyngtoński przystanie chyba na zawieszenie broni; ponieważ atoli kroki wojenne będą mogły zostać lada chwila wznowione, przeto rząd związkowy nie zniesie blokady, z obawy izby podczas tego zawieszenia, Północnie nie zaopatrzyły się w rekwiizyta wojenne.“

Austrja.

Wiedeń, 13 Listopada. W sferach członków izby deputowanych obiegają liczne listy kandydatów na członków do komisji mającej kontrolować dług państwa. Skutkiem ostatniej uchwały izby, mocą której członkowie pomienionej komisji nie są koniecznie obowiązani do stałego pobytu w Wiedniu, deputowani zwrócili obecnie uwagę i na takich członków izby, którzy wśród innych okoliczności zmuszeni byłiby odrzucić wybór. W jednej bardzo licznej frakcji izby deputowanych, uważany jest jako niezawodny wybór pp. prof. Herbsta, hr. Kinskiego, Dra Taszka i Wintersteina; co do piątego członka, zdania

są podzielone między deputowanych Skene i Tszabzniga. Dla dania wyobrażenia o pracy, jaka czeka członków tej komisji, dość przytoczyć jeden tylko przykład z ogromnej masy anomalij nagromadzonych w buchhalterji władz administracyjno-skarbowych Austrii. Suma niepodniesionych dotąd rat rozmaitych oblięgów skarbowych wynosi 50 milionów złr. Była chwila w której jedna z pierwszorzędných izby deputowanych osobistości, pozostając w ścisłych z ministerstwem stosunkach, żywiła nadzieję, iż suma powyższa posłuży do tymczasowego pokrycia tego-rocznego deficytu skarbu. Lecz nie tylko, że nie znaleziono w kasach rządowych choćby cząstkę tej sumy, lecz nawet nie zdołano wzdźwieć się, do których oblięgów że niepodniesione jeszcze raty należą.

Za kilka dni komisja finansowa na r. 1863 zacznie roztrząsać budżet ministerstwa wojny. Referat w tym względzie pisze Dr. Giskra, który proponuje zmniejszenie budżetu wydziału wojny z 92 na 82 miliony złr. W sprawozdaniu swem Dr. Giskra dowodzi szczegółowo, że oszczędność ta 10 milionów da się z łatwością osiągnąć bez najmniejszego zmniejszenia składu armji. Przyjęcie wniosku Dra Giskry wpłynęłoby niezawodnie na kwestję podwyższenia podatków. Zyczeniem jest rządu, ażeby podatki stałe podwyższone zostały o 18 milionów złr, które mają posłużyć do pokrycia deficytu. Silna opozycja izby deputowanych przeciw podwyższeniu podatków dałaby się przewyczyć jedynie w razie naglącej potrzeby. Lecz ta ostatnia zniknie jak skoro budżet ministerstwa wojny zmniejszony zostanie o 10 milionów.

Komisja finansowa na r. 1863 nie odbyła dziś posiedzenia, chce bowiem dać referentowi, który swych prac jeszcze nie ukończył, czas do tego. Wnosząc z obecnego stanu prac komisji, skończy ona w połowie przyszłego tygodnia swe zadanie. Komisja ta odbyła dotąd 27 posiedzeń, podczas gdy komisja na r. 1862 odbyła ich ogółem 110.

Wiedeń, 14 Listopada. Onegdaj rozdane zostały znowu cztery sprawozdania komisji finansowej, z których dwa dotyczą budżetów, a dwa rubryk pokrycia, a mianowicie sprawozdania z budżetów dwóch wydziałów ministerstwa stanu: wzywań i wychowania publicznego, oraz sprawozdania z dochodów z mienia skarbowego (z telegrafów, oraz z dóbr i lasów rządowych).

W sferach parlamentarnych przedmiotem rozmowy jest wiadomość, że ministerstwo zażąda od rady państwa uchwalenia sumy 65,000 złr. miesięcznie na utrzymanie wojska księcia Modenskiego. Wiadomo, że już przy naradach nad budżetem na r. 1862, rubryka ta dała powód do żywych rozpraw i że wydatek ten uchwalony został dla tego jedynie, że był już uskutecznił, z zastrzeżeniem atoli, że wypadek ten nie ma służyć jako precedykat na przyszłość. Zapewniają, że kwestję tę popierać będzie w radzie państwa nie hr. Dagenfeld, minister wojny, lecz hr. Rechberg, minister spraw zagranicznych, a to z powodu międzynarodowego tej kwestji charakteru.

Francja.

Paryż, 11 Listopada. Nowych wiadomości z Grecji nie ma. Okoliczność, że proklamacja Grivasa była wydana 17-go Października, przekonywa o bezzasadności pogłosek o dążeniach republikańskich w Grecji. Dzisiaj krążyła wieść, że Książę Napoleon otrzyma uwaznienie do odbycia teraz podróży do Grecji. Nota lorda Russella o ostatnich wypadkach greckich, sprawiła wielkie wrażenie na tych co mieli sposobność ją czytać; nota ta wkrótce ma być podana do wiadomości publicznej.

Układy w celu skłonienia stron wojujących w Stanach Zjednoczonych do zawarcia zawieszenia broni, w istocie są prowadzone. Z niecierpliwością oczekują odpowiedzi Anglii, jakkolwiek wszystko pozwala przewidywać, iż nie będzie zbyt chętnie przychylną. Stronicy północni wiele liczą na odbywające się obecnie wybory na północy gdzie w niektórych stanach większość uzyskali republikanowscy. Lecz może stronicy południa są ofiarą własnych złudzeń. Wiadomość jakoby p. Slidell miał posłuchanie u Cesarza w Compiegne potrzebuje potwierdzenia.

Wczorajsze posiedzenie rady ministrów wcale nie było tak burzliwe jak zapewniano; przedmiotem obrad była kwestja amerykańska i sprawa piekarska.

Ogłoszenie broszury księcia Napoleona została o kilka dni wstrzymana, podobno wskutku zyczenia Cesarza. Powiadano, że pobyt p. Lallemand w Rzymie, gdzie zastępco sprawuje interes Francji będzie barzo krótki; tymczasem p. La Tour d'Auvergne nie tak prędko tam przybędzie; choroba wstrzymała go teraz w Berlinie, a jadąc do Rzymu ma jeszcze wstąpić do Turynu.

Sprawa Pays skończyła się zainstalowaniem p. Saint-Priest, jako tymczasowego administratora przez sąd wyznaczony, a który został wprowadzony do redakcji przez komisarza policji. P. Saint-Priest zaraz powierzył dyrekcją polityczną p. Augustowi Chevalier, byłemu deputowanemu i sekretarzowi redakcji Pays w epoce, kiedy prezydent przesłał znany list do Edgarda Neyra w Rzymie. Sędzono, że pomiędzy wice-hrabia d'Anchal a radą nadzorczą może jeszcze nastąpić układ przerywający proces.

Paryż, 12 Listopada. Podług listów z Rzymu, p. Lallemand, obejmując tymczasowo kierunek poselstwa francuskiego, udzielił rządowi papieżkiemu zapewnienie stanowcze, że rząd cesarski nie pozwoli Włochom zająć Rzymu i że Cesarz Napoleon zawezwał Wi-

ktora Emanuela, aby obrął inne miasto na stolicę swego państwa, gdyż Rzym pozostanie stolicą katolicyzmu.

Zapewnienia tak dalece zobowiązujące się na przyszłość, nie wynikają jednakże wprost z noty p. Drouin de Lhuys do gabinetu turyńskiego, choćby nawet była w tej ułożona treści, jak ją podaje dziennik La France, niesprzysięgają zjednoczeniu włoskiemu. Dziennik ten nie zaprzecza wcale, aby nota nie miała być nacechowana zyeziwością dla rządu turyńskiego. Jednakże w Watykanie panuje wielka ufność, a nawet sądzą tam, że p. Drouin de Lhuys będzie osiągnięty dalej, aniżeli obecna polityka cesarska dąży. Takie przekonanie wzmożono stanowisko i kardynała Antonellogo i Mra Merode, którego to ostatniego usunięcie od rządu, było ostatnią nadzieją polityków pojednawczych, pragnących wprowadzenia choć niejakich reform w Rzymie. Dwór papieżki nie uczyni żadnych ustępstw, teraz bardziej, niż kiedykolwiek.

Chociaż dwór watykański pokłada wielką ufność w p. Drouin de Lhuys, stronnictwo krancowe prawi przy dworze cesarskim, oskarża go o moderantyzm. Nie długo będą mu zarzekać zbytęczną względność dla Włoch i w niektórych sferach dworskich już marzą o składowie nowego ministerstwa, któreby nie tylko odmówiło stanowco Rzymu Włochom, ale nawet usiłowałoby przywrócić dawne posiadłości Stolicy Apostolskiej.

Książę Ypsilanti, pretendent do tronu greckiego, wkrótce ma przybyć do Paryża i ogłosić odpowiedź na list generała Kaleris, który tak silnie występował przeciwko jego kandydaturze.

Angielski dziennik Morning Herald zapewniał, że na posiedzeniu ostatniej rady gabinetowej w Londynie, postanowiono odmówić przyjęcia udziału w proponowanym przez Francję pośredniczeniu mocarstw morskich pomiędzy stronami wojującymi w Ameryce. Patrie tymczasem na podstawie listu z bardzo dobrego źródła pochodzącego, utrzymuje, że zdania w gabinecie były w tym względzie podzielone. Lord Russel zażądał odroczenia stanowczego postanowienia przynajmniej na tydzień, to jest do czasu nadesłania depesz od lorda Lyonsa i nadzieja wiadomości o rezultacie wyborów w Nowym Jorku. Uwagi lorda Russella jakkolwiek nie zyskały większości głosów, zajęły całe posiedzenie i żadnego postanowienia nie przyjęto. Tenże dziennik potwierdza wiadomość, że p. Slidell miał posłuchanie u Cesarza.

Hr. Flahaut przesłał żądanie o uwolnienie go bezwzględnie od obowiązków. Miejsce jego zajmie zapewne albo p. Grammont, albo p. Moustier.

Włochy.

Turyń, 9 Listopada. Zostało się już postanowione, że zmiana gabinetowa, oddawna zapowiadana, nastąpi dopiero po zebraniu parlamentu, i kiedy uroczyste rozprawy okażą się rozognitych odcieni w izbie. Pp. Farini i Minghetti, którzy prawdopodobnie będą powołani do gabinetu, głośno oświadczają, iż podzielają pod względem polityki zdanie p. Ratazzego. P. Pepoli nawet, który w zeszłym roku należał do opozycji, przybiera postawę, okazującą możność zbliżenia. Przypisywano mu zamiar postawienia się na czele krancowej lewej, lecz były minister robót publicznych zanadto ma politycznego rozumu, aby popełnił podobny błąd. Albo kilka słów wyrzeczonych w gniewie przyjęto za ostateczne, rozmysłne jego zdanie, albowtż przypisywali mu podobne zamiary, ci co pragnęli, aby się tak stało.

Ludzie stojący na drugorzędnym stanowisku, niezadowolnieni są z pojednania między stronami stojącymi na czele stronnictw, ponieważ pojednanie to pozostawia ich na dawnym miejscu. Dla tego uczucia te przebijają się w niektórych dziennikach, lecz w istocie nie mają one znaczenia.

Obecnie stan rzeczy jest taki: Izba nie może zwalić gabinetu za to, że wykonał własne przyjęte postanowienia zamykając drogę Garibaldiemu. Może pragnąć, aby podstawa gabinetu była rozleglejsza. W tym względzie wszyscy się zgadzają, a kiedy w najważniejszej kwestji panuje zgoda, smutnem by było, żeby pojednanie nie doszło do skutku z powodu jakiejś nędznej kwestji o pierwsze miejsce, lub kwestji miłości własnej. Pojednanie stronnictw byłoby nadzwyczaj przychylnie przyjęte przez kraj, który chce, aby zajmowano się jego sprawami, aby je prędko i dobrze załatwiano.

Przeгляд odbyty w Medjolanie mocno podniósł ducha wojskowego. Ludność z zapalem okrzykiwała nie tylko Króla, ale także i wojsko, a szczególnie bersalierów. W Medjolanie więcej jeszcze było zgromadzonego wojska niż w Turynie; była to już prawdziwa armja, przy której znajdowało się 72 dział. Włosi tem są dumniejsi, że armja ta jest dla nich nowością. Dawniej, z wyjątkiem Piemontu, prawie nie było krajowego wojska.

Trzeba oddać sprawiedliwość ministrowi wojny; za jego energicznym popędem codziennie widoczny jest postęp, prawie cudowny, jeżeli wziąć na uwagę żywość tak różnorodną, jakie weszły w skład wojska. Jeszcze nie upłynął rok od czasu jak wielona została armja południowa, a dziś nie ma już śladu w wojsku różnicy pochodzenia.

Wiadomości z Kapitanatu donoszą o nowem ukazaniu się band rozbojniczych, które połączyły się w jeden silny oddział. Rząd przedsięwziął już stosowne środki. Jeżeli jednak niespokojność panuje jeszcze w niektórych miejscach w prowincjach Neapolitańskich, Sycylja za to zupełnie jest spokojna; dosyć było jednego energicznego czynnego

człowieka jakim jest p. Monale, usunięcia kilku urzędników, aresztowania kilku złooczyńców, aby przywrócić, jak powiadają korespondenci, bajejczy porządek. Przeniesienie kilku wysokich urzędników sądowych bardzo dobrze zostało przyjęte. Nie podlega wątpliwości że ci urzędnicy sądowi, którzy wszędzie będą doskonale spełniać swe obowiązki, w Sycylii najgorzej je pełniłi. Sycylijscyż w ogóle są czynni, zdolni, energiczni i pełni prawości; lecz namiętni są w sprawach miejscowych i mściwi. Takie przymioty niebezpieczne są w sądach. W każdym razie spokój Sycylii, po gwałtownej burzy jaka tam przed trzema miesiącami panowała, godzien jest uwagi. Można by wnieść że wzbudzenie istniało tylko na samej powierzchni.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Tryest, 11 Listopada. Wiadomości z Aten pod datą 8-go b. m. donoszą, że reprezentanci Francji, Anglii, Rosji i Włoch zostali upoważnieni do zawierania na nowo stosunków dyplomatycznych z rządem tymczasowym. — Gwardja narodowa urządziła się z wielką czynnością w całym królestwie. W organizacji tej przyjęto zasady prawa nechalnego niedawno w izbie, z małemi tylko zmianami.

Turyń, 12 Listopada. Mówią, że wkrótce będą ogłoszone dwa dekreta, dotyczące różniczek i kamoristów; w dekretach tych będą przepisane środki zapobiegające, przy pomocy których będzie można znieść stan obłędny, bez nadwężenia bezpieczeństwa publicznego. Lekarze pielęgnający Garibaldego zapewniają, że wkrótce będzie można przedsięwziąć operację wydobycia kuli.

Kassel, 14 Listopada. Od dwóch dni nastąpiło przesilenie ministerstwa. Na dzisiejszym publicznym posiedzeniu sejmowem komisarz sejmowy oświadczył, że nie może dziś odpowiedzieć na interpelację p. Oetkera, dotyczącą budżetu i sprawy lombardów; spodziewa się jednak, że na przyszłym posiedzeniu będzie w stanie dać stosowną odpowiedź.

Wiedeń, 14 Listopada. Wiadomości z Aten pod datą 8 b. m. donoszą: W skutek dekretu powołującego zgromadzenie narodowe, podani greccy znajdujący się za granicą wybierają z posród 100 do 1,000 głów jednego deputowanego, z 1,000 do 10,000 dwóch, a z wyższej liczby nad 10,000 trzech deputowanych. Wszyscy Grecy zamieszkujejący w królestwie są wyborcami i wybieralnymi od 25 roku wieku życia.

Londyn, 14 Listopada. Dzienniki Times i Morning Post pochwalają wystąpienie p. Drouin de Lhuys, dodając jednakże, że Anglia zawsze miała stanowcze postanowienie nie interweniować w sprawie amerykańskiej; Morning Post dodaje, że zresztą wszelkie pośrednictwo nie osiągnęłyby skutku.

Konstantynopol, 8 Listopada. Dnia 2-go b. m. miała miejsce w Hunkar-Skotessi wielka uczta grecka, w której uczestniczyło 6,000 osób. Toast wnieśli na cześć księżniczki Alfreda, jako przyszłego Króla greckiego, został z unieśmieniem przyjęty. Porta oświadczyła tużeszemu pełnomocnikowi greckiemu, że będzie uznawała paszporta, wydawane przez rząd tymczasowy i zachowa nadal stosunki konsularne.

Berlin, 14 Listopada. Dochodzą wieści, że odpowiedź pruska na ostatnie oświadczenia Bawarii i Wirtembergu, w sprawie traktatu handlowego, została wysłana. Prusy zapartują się na tę sprawę zupełnie prawie ze swego dawnego stanowiska, — i uwazałyby odrzucenie traktatu za powód do rozwiązania Związku celnego. Mówią, że Prusy przyjęły wezwanie Bawarii na konferencję w Monachum, gdyż wezwanie to nastąpiło w skutku dawniejszej umowy; jednakże Prusy w tych tylko rozprawach wezmą udział, które dotyczą przedmiotów, w artykule 34-m oznaczonych.

Nowy-Jork, 5 Listopada. Miasto Nowy-Jork wybrało samych tylko demokratycznych kandydatów. P. Horatio Seymour miał za sobą 30,000 głosów i został wybrany gubernatorem Yorku. Wybory w stanie Yorku wypadły na 19 demokratów i 12 republikanów. W New-Yersey głosowała znaczna większość za kandydatami demokratycznymi. W Michigan wybrano republikanów.

Ateny, 8 Listopada. W Grecji panuje powszechna spokojność. W Konstantynopolu mają miejsce liczne demonstracje ludności greckiej, która tu wzbudza żywe sympatie. Niemiecka osada w Heraklei była niepokojona, i ludność tameczna zamierza powrócić do Niemiec. Zgromadzenie narodowe będzie się w ogóle składało z 318 deputowanych, w liczbie tej miesiące się będzie 33 reprezentantów greków mieszkających za granicą; pomysły reprezentowania ostatnich w zgromadzeniu narodowym, pochodzą podobno z natchnienia Anglii. W prowincjach, nowo wybrani gubernatorowie są po większej części rządowi przychylni. Wielki niedostatek pieniędzy czuć się daje. W armii mają miejsce liczne zbiegostwa.

Raguz, 13 Listopada. Wice Banjan stawiła opór Wukalowiczowi; tenże cofnął się z 500 ludźmi do Zubzi. — Turcy przybyli mu na pomoc. W Albanii panuje wzbudzenie. Turcy obwarowują wszystkie punkta strategiczne.

Wiedeń, 15 Listopada. Wydział finansowy postanowił dziś zalecić izbie niższej podwyższenie podatku od kuponów papierów publicznych z 5% na 7%; następnie podwojenie podatku do podatków: klasycznie-domowego, gruntowego, dochodowego i zarobkowego na przeciąg jednego roku finansowego.

Turyń, 14 Listopada. Discussion donosi, że Garibaldi miał wylądować w Pizy proklamację, w której żąda: bezwzględnego rozwiązania obecnego gabinetu, udzielenia nieograniczonej dyktatury królowi nad całym krajem włoskim, niezwłocznego uzbrojenia wszystkich obywateli, i gotowości tychże udania się, na pierwsze wezwanie, w pochód nad Mincio.

Frankfurt nad Menem, 15 Listopada. Według wiadomości nadstanej z Tübingen Uhlani umarli w Czwartek o godzinie 9-tej; pogrzeb odbędzie się w Niedzielę o godzinie 3-jej po południu.

Londyn, 15 Listopada. Dzisiejszy Morning Post donosi, że hr. Russel wysłał wczoraj odpowiedź na propozycję p. Drouin de Lhuys. Hr. Russel jest zdania, że czas stosowny do pośredniczenia jeszcze nie nastąpił; że nie można przypuszczać, aby pośrednictwo obecnie przystąpiło; że odrzucenie zaś tegoż nie dozwoloby wystąpienia w krótkim czasie z nowym projektem pośrednictwa. Anglia odrzuca interwencję w obecnej chwili, spodziewając się, że zwrot opinii publicznej wkrótce jej takową ułatwi.

Ateny, 8 Listopada. Różne prowincje wybrały gubernatorów. Prowincje w większej części uznają władzę centralną, niektóre jednakże, między innymi Akarnania, opierają się jej powadze. Wielki jest niedostatek pieniędzy i obawiają się, że wojsko nie będzie mogło otrzymać żołdu. Wydatki państwa wzrastają; zbiegostwa są częste, a wielu z pozostałych pod sztandarami żołnierzy przedaje broń i inne przedmioty. W wojsku greckim znajduje się 2,000 podoficerów, pragnących otrzymać wyższy stopień. Korespondencja prywatna Króla nie została wydana.

Turyń, 14 Listopada. Król Wiktor-Emanuel powrócił dziś do Turynu. Przeglądał wojska, które odbywał on w Placeneji i w Bononji były nader okazałe. Król był przyjmowany we wszystkich miastach z oznakami wielkiego umiesienia. Ludność Parmy, Modeny i Bononji przybyła na kolej żelazną, gdzie go witała radośnymi okrzykami.

Proces p. Boschi, byłego sekretarza jeneralnego w ministerstwie robót publicznych, rozpoczął się wczoraj przed sądem przysięgłych. P. Boschi jest oskarżony o przedajność. Na świadków powołani są w tym procesie ministrowie, Peruzzi, Bastoggi, Arose, senatorowie, kilku członków parlamentu i wysokich dygnitarzy.

Donoszą z Neapolu, że naczelnik bandytów Calvacante, został aresztowany w Neapolu w chwili, gdy chciał wsiąść na okręt, w celu udania się do Marsylii.

Turyń, 10 Listopada. Monarchia narodowa, zapewniona, że treść noty p. Drouin de Lhuys, umieszczona w La France, również jest mylną jak wiadomość dawniej podana przez tenże dziennik, co do mianowanych oświadczeń p. Nigra, w przedmiocie okólnika jenerala Durando.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Onegdaj przez cały dzień nie było pochmurne, tylko między godziną 11 1/2 rano a 2 1/2 po południu prawie pogodnie. Wiatr panował mocny południowo-wschodni. Powietrze mroźne, średnia temperatura dnia jest 3 3/4 Réaumur, zimna, o 4 stopnie niższa od normalnej; największe zimno w nocy dochodziło do 4 stopni, najmniejsze po południu 1 1/2 stopnia Réaumur, w południe 2 1/2 stopnia Réaumur. Barometr zwolna wzniósł się, średnia jego wysokość jest 755,53 milimetrów. Elektryczność 20 stopni.

— W ciągu pierwszej połowy dnia wczorajszego nie było pochmurne, dopiero po godzinie 12-jej wy pogodziło się; druga połowa zupełnie była pogodna; późno wieczorem niebo znowu zachmurzyło się. Przed południem panował wiatr wschodni mierny, po południu południowo-wschodni mierny. Powietrze mroźne, średnia temperatura dnia jest 4 1/2 stopni Réaumur, zimna, o 5 stopni niższa od normalnej; największe zimno rano wyniosło 5 1/4, najmniejsze po południu 2 1/4 stopni Réaumur. Barometr zwolna wzniósł się, średnia jego wysokość jest 756,38 milimetrów. Elektryczność 20 stopni.

— Dnia 4 Listopada r. b. miasto Częstochowa, w powiecie Wieluńskim, licząca 9,514 głów ludności i 745 domów mieszkalnych, z których 314 murowanych a 431 drewnianych, nawiedzono zostało kłęską pogorzeli. Ogień wszczął się o godzinie wpół do piątej wieczorem, w tylnych zabudowaniach posesji Nr. 287, będącej własnością Antoniego Kudskiego, podniecony silnym wiatrem wiatrem trwał do południa dnia następnego. Skutkiem tego spaliło się 16 domów murowanych, 12 drewnianych i 47 innych zabudowań. Zabudowania te ubezpieczone były na rs. 16,570. Prócz tego, dla przetrwania dalszego szerzenia się ognia rozebrano dachy na osmiu zabudowaniach. Straty w ruchomościach, zbożu, inwentarzu, straty w gotowych pieniądzech obliczają na rs. 25,000.

— Opera Felicjana Davida, grana w Paryżu z wielkim powodzeniem, p.n. Laila-Rouck, ma być jak slychać wystawioną na scenie Warszawskiej.

— W Rosji obecnie, przy ludności wynoszącej 65,000,000 dusz, liczą około 8,500 doktorów medycyny, z których 5,500 zostaje przy armii i administracji cywilnej. — Jeśli, jak powiada Poczta Północna, cyfry te dają stosunek jednego lekarza na 7,500 indywidualnych, to można twierdzić, że na wszech przypada jeden doktor na 20,000 mieszkanców.

— Znany powszechnie w Czechach J. A. Prokop, entrepreneur i dyrektor teatrów, oraz założyciel pierwszego czeskiego teatru koczującego, zmarł 2-go b. m. w mieście Czerwonym-Reczecz.

— Zawiazane niedawno w Pradze towarzystwo historyczne niemieckie liczy już obecnie 1,700 członków z rozmaitych okolic kraju czeskiego, a nowi kandydaci na członków jeszcze przybývają.

— Courier de l'An wspomina o gminie, w której proboszcz, obecnie osiemdziesięcioletni starzec, od trzydziestu lat domaga się aby przy każdym chrzcie, rodzice nowonarodzonego zasadzali jedno owocowe drzewko. Miejscość ta zwana Thouvette (w departamencie Ain) była niegdyś bardzo biedną, teraz zaś jest podobną do wielkiego sądu owocowego. Piętko to przykład do naśladowania.

— Jako dowód bogactwa języka flamandzkiego, podają jeden wyraz złożony, mający znaczenie: „Zona prezesa towarzystwa amatorów muzyki na trąbki i rogach w Courtra”. Za to wyraz ten odznacza się niesłychaną długością, a mianowicie brzmi on: „De Kortrijkse koper blaaspeellings flebber-sknstigenootschapscheoorr-zillersrouw.”

— Godnem jest uwagi z jaką szybkością we Francji rozszerza się zamiłowanie do muzyki, szczególnie między pracującymi klasami. W ciągu roku bieżącego, odbyły się w rozmaitych miejscowościach dwadzieścia cztery konkursy orfeonistów. Siedmiest czterdziestu towarzystw muzycznych, składających się z 19,240 orfeonistów, wzięło udział w tych choralnych uroczystościach.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Niejednokrotnie wspominalismy o powszechnie znanych zaletach, wydawanych to w Poznaniu (u Zupańskiego), to w Warszawie (u Gebethnera i Wolffa) dziełek p. Ewarysta Estkowskiiego, tego przedwcześnie zmarłego, jednego z najlepszych pisarzy dla dzieci i ludu, dla tego, sądzimy, że przyjemną dla miłośników oświaty będzie wiadomość o wyjęciu na widok publiczny w Poznaniu (nakładem J. K. Zupańskiego) 1-go Tomu Pism Pedagogicznych tegoż autora. Tom ten zawiera: Przedmowę Karola Libelta; Autobiografię; Wyjątki z listów; Kilka wstępnych słów o nauce elementarnej; Uwagi nad początkową nauką czytania, pisania i rachunków; Rysunki w szkole elementarnej; O wychowaniu dzieci do siódnego roku; Ku pochwale żywotowi dziecięciu chowane być ma; Czy potrzeba uczyć historii pedagogiki po seminarjach; Czego uczyć w polskich szkołach elementarnych w ogóle, a w większych szkołach i szkółkach; Dalsze kształcenie młodzieży po opuszczeniu szkół elementarnych i wynikająca ząd potrzeba szkół niedzielnich. Z przytoczonych tu tytułów okazuje się, że jakkolwiek niektóre części głownie mają na widoku interes Wielkiego Księstwa Poznańskiego, to ten nader jest ważnym tak dla nauczycieli elementarnych, jak i dla wszystkich osób krzątających się koło oświaty ludu.

— W trzecim tomie dzieła Preecetela o znakomitych mężach słowiańskich, zasługując na uwagę czytelników Zygmunt Hrubego z Jelenia. Hrubcy, urodzony w r. 1497 w Pradze, odznaczał się nauką i wielo podróżował. Już w 13 roku życia jeździł on z swym nauczycielem Wacławem z Pisku do Włoch, gdzie słuchał nauk w Bolonii. Hrubcy nauczył się w Wenecji po grecku, poczem odbył podróż do wysp Archipelagu, tudzież do Sycylii, Sardynii i Korsyki, a nareszcie do Francji i Niemiec. Zabawiwszy następnie kilka lat w Pradze, gdzie wykładał język grecki, udął się on w 1524 r. do Bazylei, do Erazma Rotterdamskiego, i tam poświęcił się całkiem pracom nad literaturą grecką i rzymską, przez co zyskał sławę europejską. Hrubcy zmarł w 1554 r.

— Zbiornu utworów dramatycznych Gutzkowa, wydawanych w Lipsku przez Brockhause, wyszły znowu trzy tomiki, obejmujące: piątą wydanie tragedji *Uriel Acosta*, która przełożoną została na język polski, węgierski, francuski, włoski, szwedzki, a nawet hebrajski; czwarte wydanie tragedji politycznej *Palikul*, która zyskała autorowi wielki rozgłos, i czwarte wydanie komedji *Die Schule der Reichen*.

Rada Stanu Królestwa, PROTOKÓŁ RADY STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO. dnia 9 (21 Listopada) 1861 r.

Na dzisiejszym porządku dziennym zamieszczone były przed innemi sprawozdania Władz Naczelnych Królestwa za rok 1860.

Przystąpiono zatem do odczytania takowych w przygotowanym przez Wydział Skarbowo-Administracyjny streszczeniu, niemniej wniosków przez Wydział przy rozpoznaniu sprawozdań z mocy artykułu 31 Organizacji Rady Stanu uczynionych.

Odczytano mianowicie sprawozdania z czynności Ogólnego Zebrania Warszawskich Departamentów Rządzącego, Senatu, niemniej Wydziałów Wyznań i Oświecenia oraz Spraw Wewnętrznych.

Z tych pierwsze żadnych ze strony Wydziału nie wywołało uwagi, — czynienie uwag nad drugim Wydział w obecnym położeniu rzeczy przy zaprowadzonej w r. b. zupełnej reorganizacji służby Wyznań i Oświecenia, uważał za przedwcześnie, — odnośnie zaś do trzeciego, przedstawił wnioski następujące:

- 1) Wniosek: z uwagi, że w szpitalach miasta Warszawy śmiertelność o wiele jest znacniejsza niż w szpitalach prowincjonalnych, wniósł Wydział, aby Rada Lekarska zbadała tego przyczyny.
- W przedmiocie powyższego projektu Dyrektor Główny Spraw Wewnętrznych s. p. Jeneral Adjutant Gierstenzweig wyjaśnił, że różnica śmiertelności w szpitalach Warszawskich i prowincjonalnych na niekorzyść pierwszych wykazana, głównie z następujących pochodzi przyczyn, a mianowicie:
  - a) że szpitale Warszawskie dostają wiele chorych z prowincji, którym leczenie się w tamecznych szpitalach ulgi nie przyniosło.
  - b) że ludność żebracza w Warszawie daleko liczeńska niż na prowincji, dla braku innego przytulku, w szpitalach najczęściej umiera.
  - c) że w Warszawie częstokroć chorzy bliskiej skonanai, oddawani bywają do szpitali dla uniknięcia kosztów pogrzebu, co na prowincji nie równie rzadziej się wydarza.

Co do szpitali syfilitycznych. d) że w liczbie 404 zmarłych w Warszawskich tego rodzaju szpitalach było 338 samych dzieci, które w stanie zaraznym w domu podrzutków nadsyłane i w szpitalu sztucznie karmione (gdyż mamek niemożna karmieniem tego rodzaju dzieci, na nabytciu choroby narażać), w znacznej liczbie umierają. Wydatki takie w szpitalach prowincjonalnych dla prostej przyczyny braku domu podrzutków nader rzadko mogą mieć miejsce.

Zważając zatem na te wszystkie okoliczności, mniemał Dyrektor Główny, że male zwiększenie stosunku śmiertelności w szpitalach ogólnych Warszawskich w porównaniu z prowincjonalnymi, na niekorzyść pierwszych przemawiać nie może, co się zaś tyczy szpitali syfilitycznych, to po odrzuceniu zmarłych w tychże szpitalach dzieci, stosunek ten owsem na korzyść Warszawskich szpitali wypadła.

Rada Stanu po przeprowadzonej w tym przedmiocie dyskusji uważając, że śmiertelność w szpitalach Warszawskich głównie przypisać należy niedostateczności lub nieokładnemu wykonaniu przepisów, względem napływu ubogiej ludności do Warszawy, — wywniosła ządanie:

1) na ten przedmiot uwaga właściwej Władzy zwróconą być powinna.

2) Wniosek: z uwagi, że liczba rzemieślników pracujących w Królestwie w sprawozdaniu roku 1859 na cyfrę 105651 podana wedle sprawozdania z roku 1860, zeszła do cyfry 90,858, a tem samem zmniejszyła się o 14,793, czyli o 1/4, co o ile by było istotnem, szkodliwe by skutki na pomysłność kraju wywarło, Wydział Skarbowo-Administracyjny wniósł, aby Władze właściwe gruntownie rozpoznały przyczyny obniżonego ubytku rzemieślników i obmyśliły środki zapobiegające ztemu.

W wyjaśnieniu w przedmiocie wniosku tego złożonem, p. Dyrektor Główny Prezydający w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Jeneral Adjutant Gierstenzweig przywiódł:

że lata powyżej wspomniane były mniej więcej normalne, to jest takie, w których nie było ani zaraz, ani głodu, ani wojen, ani poboru rekrutkiego, jednym słowem, żadnych okoliczności, któreby mogły wpłynąć bądź na zmniejszenie ludności w ogóle, bądź na zmianę zawodu któregośkolwiek z klas roboczych w szczególności.

Nie można zatem przypuszczać, aby wykazane zmniejszenie rzemieślników w roku 1860 było istotnem, pochodzi ono zatem z mylnego wykazania, to zaś wynika ze sposobu zbierania u nas danych statystycznych.

Co się tyczy kwestji specjalnej tu w mowie będącej, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych polega na wykazach przez Rząd Gubernialne corocznie podawanych. Te zaś czerpią je z raportów Naczelników powiatowych, którzy znowu opierają się na materiałach składanych im przez Burmistrzów. — Na tych to więc ostatnich kółkach mechanizmu administracyjnego, polega w samej rzeczy statystyka rzemiosł w Królestwie Polskiem. Wiadomo zaś, jak to posiadać się i mogą być obsadzone przy uposażeniach tak szczupłych, że częstokroć nie dorównają pensji prostego oficyalisty Rządowego lub prywatnego. Sumienne zbieranie cyfr statystycznych, nawet w małym zakresie wymaga wiele czasu, cierpliwości i przejęcia się ważnością tego przedmiotu, jako materiału dla ekonomji społecznej, — czyz sprawiedliwie można żądać tych przysług od urzędników takich, jakimi są u nas Burmistrzowie? Czy zatem można jakkolwiek wnioski wyprowadzać z materiału posiadanego? Ze cyfra statystyczna nie jest jeszcze pewną, dla tego samego, że jest urzędową, jest to aksjomat powszechnie uznany. Wiarygodność jej zawisa od sposobu, w jaki została sformowana i od stopnia zaufania w sumiennosci osób wpływających do oznaczenia jej. A jednak niezaprzeczenie statystyka urzędowa winna służyć za podstawę i wskazówkę działan administracji we względzie ekonomicznym, i jest jedyną możebną, jeżeli idzie o osiągnięcie rezultatów kraj cały obejmujących; usiłowania indywidualne albo wiewiem nigdy nie są w stanie podoleć ogromowi zadania. Z tej też przyczyny sposób organizowania statystyki urzędowej, stał się w ostatnich latach, to jest od czasu jak zrozumiano całą jej ważność, przedmiotem badań wielu znakomitości na polu naukowym.

W ogóle systemata spór pomiędzy sobą wiodące, dają się podprowadzić pod dwie główne kategorie, a mianowicie:

- 1) biur statystycznych centralnych, przydanych do któregoż z ministerjów, i posługujących się do swych poszukiwań zwoyczajnymi organami administracji krajowej, których podania systematyzują.
- 2) specjalnych komisji statystycznych po kraju rozrzuconych uważanych jako ciała naukowe, pracujących pod opieką i przy pomocy Władz Rządowych, lecz od nich niezależnie.

Francja, Prusy i Austria holdują pierwszemu, a jakkolwiek kraje te miały szczęście posiadać na czele swych biur statystycznych znakomitości, jakimi byli Moreau de Jonnes, Dieterici i Czoernig, cyrami przez nich podanemi posługują się statystyce w braku innych, bez przywiązywania atoli do nich bezwzględnej wiary.

Belgia, Piemont i Hiszpanja poszły drugą z tych dróg, a prawie nigdzie jeszcze dokładniejszych danych statystycznych nie osiągnęła w tak krótkim czasie równiej dokładności i nie zyskała równego zaufania, jak w pierwszym z pomienionych krajów, za którym Piemont podają. Anglia nakoniec, kraj cyfry, gdzie ich wartość najlepiej i od najdawniejszego czasu oceniacz umieją, posiada od dawna znakomity zasób danych statystycznych, który głównie zawdzięcza śledztwom parlamentarnym specjalnym, zawartym w tak zwanych blue books, a co do ruchu handlowego, w raportach swego Board of trade. Porządkowanie zaś tego materiału jest pozostawionem pracy prywatnej, gdyż oddział statystyki centralnej ustanowiony od r. 1832, jako podział w zwyzy wzmiankowanej dyktasterji, dotąd żadną znakomitszą pracą nie odznaczył się, a istniejące od roku 1834 towarzystwo statystyczne Londyńskie, nierównie ważniejsze oddało przysługi.

Jakkolwiek bądź nie można zaprzeczyć, że oba powyższe rzeczony systemata mają swe korzyści i wady. Centralizacyjny obejmuje kraj cały, wskazując jakich wiadomości żąda i ujednostajniając ich formę, rezultat wszelamieć miejsce.

ko zależy od narzędzi wykonawczych tej woli, a ponieważ kontroli nie ma, i w tym względzie trudnoby ją było zaprowadzić, rezultat ten zawsze będzie wątpliwy, bo z tych narzędzi opierających się zawsze na najniższej sferze administracyjnej, niektóre mogą posiadać pracowitość i zamiłowanie niezbędne do tego rodzaju robót, prawdopodobnie jednak większość nie odpowie tym warunkom.

Da tego też statystyka centralizacyjna czysto administracyjna dojdzie do rezultatów jakiejś ścisłości, tylko tam, gdzie jest w związku z przychodem lub rozchodem grosza publicznego, to jest tam, gdzie jest ściśle kontrolowana, i gdzie fałsz pociąga za sobą odpowiedzialność.

Systemat zaś Komisji miejscowych, połączonych z komisją centralną od Rządu niezależną, lecz pod jego pieczą zostającą, kierującą poszukiwaniami i porządkującą rezultata, jakkolwiek nie przedstawia równie silnego członkowania hierarchicznego i jakkolwiek tem samem przy tym systemacie dany popęd jest słabszy, ale za to ma tę wyższość, że nie ulega podejrzeniu o tendencyjne wykazywanie stanu rzeczy z prawdą niezgodnego, a przybranie współpracowników poswiecających się temu trudowi z własnej woli i z zamiłowaniem, daje większe rękojmię sumiennosci, że członkowie Komisji wzajemnie działania swe kontrolują; że rezultaty przez nich podawane, a nie z urzędu podpisywane, na większą wiarygodność zasługują.

Uznano to nawet w krajach, gdzie dotąd systemat centralizacyjno-urzędowy przeważał. Od 1852 r. ustanowiono we Francji Komisje statystyczne stałe w każdej stolicy kantonalnej, które w porządku hierarchicznym podlegają okręgowym i departamentowym, lecz nie ziszczy one pokładanych w nich nadziei, co głównie należy przypisać temu, że członkowie są przez Rząd mianowani, a towarzystwo przezywane przez Prefektów i Podprefektów; prywatni zaś niechętni w pracach swych poddają się sterowi urzędniczym. Z wyjaśnieniami powyższych przez p. Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych złożonych, jak niemniej z przeprowadzonej dyskusji Rada Stanu doszła do przekonania:

że w ogólności cyfry do wykazów statystycznych podawane, o ile nie zostają w związku z dochodem skarbowym, pod oddzielną i ścisłą kontrolą będącym, nie mają nigdy tej pewności, aby na nich stanowiące wnioski można było opierać. Pochodzi to nietylko ze zbyt utrudnionych szematów statystycznych Wójtów gmin i Burmistrzów miast do zapelniania rozsyłanych, i nakazywanego w tem zapelnieniu pospiechu, ale nawet ze sposobu zapartywania się na rzecz samychże Wójtów albo Burmistrzów. Ztąd wynika, że nie tylko same cyfry, bez należytego rzeczy zbadania, w rubrykach kładzone, oddalają się nieraz od prawdy, ale tam nawet gdzie są podane rzetelnie, prawdziwego obrazu przedstawiać nie są w stanie, jeśli np. spisujący statystykę, raz ludność wyrobniczą czasowo przy rzemiosłach pracującą za ludność rzemieślniczą, a drugi raz za ludność wyrobniczą polięzły.

Z tych powodów Rada Stanu jednomyślnością wyrzekła zdanie, iżby było do życzenia:

aby właściwe Władze zajęły się obmyśleniem środków zmierzających do uzupełnienia statystyki Królestwa.

Z powodu spóźnionej pory Prezydający odkładając dyskusję nad 3-m wnioskiem Wydziału Skarbowo-Administracyjnego do następnego posiedzenia, obecne posiedzenie rozwiązał.

TEATR W WARSZAWIE

Teatr Rozmaitości. — Dziś w Poniedziałek, d. 17 Listopada, komedja w 1-m akcie, z francuskiego: odegrana przez pp. *Paliszkę, Bakulowiczę, Swieskiego, Stolpego, Krogulskiego.* — Drugi raz przyszłowie dramatyczne w 1-m akcie, *Przed obiadem i po obiedzie*, odegrana przez pp. *Zolkowskiego, Chomanowskiego, Stolpego, Panykowskiego, Dąbrowskiego.* — Krotoczwila ze śpiwkami w 1-m akcie, z francuskiego: *Male nieprzyjemności życia ludzkiego*, odegrana przez pp. *Chomińskiego, Sawickiego, Figarską, Polenderównę, Dąbrowskiego.*

Cena miejsc.

Łoża 1 piętra 4 bil.	3 0/10	Krzesło w nast. rz.	2 0/10
Łoża 2 piętra 2 bil.	2 0/10	Parter	1 0/10
Krzesło w 4 pier. rz.	1 0/10	Galerja	30
Krzesło w 4 pier. rz.	75 2/10	Parapety	15

Zacznie się o godzinie 7.

Wkrótce w Teatrze Rozmaitości daną będzie 1-szy raz komedja w 4-eh aktach, z francuskiego, p. t. *Obstwo.*

Przyjechali do Warszawy.

Jeneral-Major Baron Delwich, Główny Inspektor Dróg Żelaznych, i Jeneral-Major Walek z Petersburga, oraz Thiermin Konsul Jeneralny Królewsko-Pruski w Warszawie z Berlina.

Wyjechali z Warszawy.

Jeneral-Major Baron Tornau do Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 15 Listopada.

Monety.	żądano	placono
rar. k. na	rar. kop.	rar. kop.
pol-Imperjal Rosyjskie	—	5 57
Dukaty Holenderskie nowe wane.	—	—
Papier.	—	—
Obblig. Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)	92	83
Listy Zast. III-go Okresu serja I i 2 (oprócz kuponu) za 25 rs.	14	91
ditto Serja II.	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drogą żelaznych	116	50
Obblig. współki Żegl. Parowej w K. d. stwia Polska po rs. 750.	—	—
Akcje Współki Żegl. Parowej po rs. 100.	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Budgoskiej po rs. 100.	96	75
ditto 500	95	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied. w Wied. —	—	—
Berlin 100 Tal.	2 M.	100 20 99 90
100 Tal. k. t.	—	—
Gdańsk 100 Tal.	2 M.	—
100 Tal. k. t.	—	—
Hamburg 300 Bmk.	2 M.	152 70
Londyn 1 Ft. St.	3 M.	6 77 6 75
Moskwa 100 Rs.	1 M.	99 50 99 25
Petersburg 100 Rs.	1 M.	99 66 99 50
100 Rs. k. t.	—	—
300 Fr.	2 M.	80 70 80 55
300 Fr. 1 M.	—	—
150 Zlr.	2 M.	83 10

Wartosc kuponu bieżącego od obligow. Skarb. kop. 50 od Listow Zastawn. III-go Okresu a. 23 1/2

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWADOMIENIA

(N. D. 5933) Główny Towarzystwo Dróg Żelaznych Rosyjskich. Podaje do publicznej wiadomości, że z dniem 6 (18) Listopada r. b. z powodu zajęcia mającej zmiany w ruchu pociągów na linii od Petersburga do granicy Pruskiej, ekspedycja pociągów, kursujących pomiędzy Warszawą a Wilnem, zostanie zmieniona w następujący sposób:

Pociągi osobowe odchodzić będą w Niedziele, Wtorki i Czwartki o godzinie 12 min. 40 po południu i przychodzić do Warszawy na drugi dzień o godzinie 5 rano.

Takież pociągi odchodzić będą w Poniedziałki, Środy i Soboty o godzinie 11 min. 10, wieczorem, i przychodzić do Warszawy na drugi dzień o godzinie 3 po południu.

Jakkolwiek wagoni zmieniać się będą w Wilnie, jednakże dla dogodności podróżnych, udających się w stronę Petersburga, biletów będą sprzedawane i bagaże przyjmowane w Warszawie do Petersburga.

Z Wilna zaś odchodzić będą pociągi do Dynaburga i Petersburga niezależnie po przybyciu pociągów Warszawskich, a do Kowna i Granicy Pruskiej, po upływie godzin 4 m. 40.

Pociągi z Wilna do Dynaburga będą w związku z pociągami, kursującymi między Dynaburgiem i Rygą.

Główny Towarzystwo Dróg Żelaznych Rosyjskich, utrzymując do komunikacji dla publiczności, spodziewa się, że ze swej strony publiczność zechce uwzględnić, mogąc się nadarzyć niedogodności w podróżach, z powodu niezupełnie wykonywanych jeszcze robót na stacjach.

(N. D. 5835) Рабочая Служба. Огласяет, что в одной из квартир на улице...

Огласяет, что в одной из квартир на улице... (N. D. 5835) Рабочая Служба. Огласяет, что в одной из квартир на улице...

Września 1862 r. nastąpiła, jako wierzycielki sum: złp. 2,500, rs. 8,700 i rs. 1125 na dobrach Polkowickich z Okręgu Szkalimierskiego, rs. 1,500 na dobrach Sienko z Okręgu Jędrzejowskiego, rs. 4,650 na dobrach Kowala z Ogu Proszowickiego i rs. 3,750 na dobrach Boszkowice z Okręgu Kieleckiego, hipotecznie ubezpieczony; otrzymał się spadek z powyższych sum składowych. Wyższa przeto osoby interesowane, prawa lub pretensje do spadku tego mieć mogące, aby w dniu 3 (15) Maja 1862 r. z dowodami usprawiedliwiającymi w Kancelarii podpisanej Rejenta pod prekluzją stawiły się i prawa swoje do protokołu regulacji tej spadkowej zameldowały.

Kolece dnia 18 (30) Października 1862 r. Mieszkowski.

(N. D. 5983) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Łowickiego.

Po śmierci Józefa Wysockiego współwłaściciela nieruchomości dawniej N. 200 a teraz 251 w m. Łowicza położonej, otwarti, się spadek, do regulacji którego termin na dzień 17 (29) Maja 1862 roku w Kancelarii Sądu wyznaczam, w którym interesowani z dowodami stawić się obowiązani pod prekluzją.

Łowicz dnia 29 Października (10 Listop.) 1862 r. M. Rejzarski.

(N. D. 4197) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Łowickiego.

Po śmierci Staroz. Szela Silbermana właściciela prawa zastawy nieruchomości pod Nr 16 w mieście Sochaczewie położonej w dziale 3 pod Nr. 4 i kapitałów złp. 1800 w dziale IV. pod Nr. 1 i złp. 444 w tymże dziale IV. pod Nr. 4 wykazano hipotecznego na tejże nieruchomości zainstalowanych, otwarti się spadek, do regulacji którego termin na dzień 15 (27) Lutego 1862 r. w Kancelarii Sądu wyznaczam i wzywam interesowanych, aby w tym terminie z dowodami stawiły się pod prekluzją.

Łowicz d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1862 r. M. Rejzarski.

(N. D. 4196) Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Kazimierskiego.

Z powodu nastąpienia śmierci Lipy Borensztajna, właściciela nieruchomości w mieście Kazimierzu pod Nr. 30 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do regulacji którego to spadku, termin w Kancelarii mojej na dzień 7 (19) Lutego 1862 r. (13) Sierpnia 1862 r. Kazimierz d. 1. (13) Sierpnia 1862 r. Strzycki.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 5865) Sąd Pokoju Okręgu Krasnickiego.

Z powodu zamiana nowej regulacji hipoteki, nieruchomości to jest, ówczesni gruntu w mieście Okręgowym Krasniku na przedmieściu Zarzecze położonej, między właścicielami Wojciecha Banasaka i s.ów pod Andrzeja Dęczyka pod N. pol. 305 sytuowanej, od rzeki Struzkiej po granicę Ostrowską ciągnącej się, wraz z znajdującymi się na niej zabudowaniami.

Zawiadamia interesowanych, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie Krasnickim d. 6 (18) Lutego 1862 r. W Włocławku, do stacji drogowej zwanego pod Nowego Rybaka do stacji...

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Wzywa przeto tychże, aby do takowej regulacji się celem przedstawienia swych żądań i usprawiedliwień takowych, w terminie oznaczonym podprekluzją skutkiem prekluzji w art. 154 i 160 prawa hipotecznego z roku 1818 przepisanej, prawa hipotecznego jako wydana będzie w ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 9 (21) Lutego 1862 r. na posiedzeniu Sądu od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

(N. D. 5685) Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiadzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Lesnictwa Brok z cich bliżej wykazania oszacowania oznaczony, w straży Wygoda sztuk 10,059, wyróżniają sztuk dziesięć tysięcy pięćdziesiąt dziewięć, ocenionych na rs. 14,034 kop. 46, wyróżniają rubli srebrnem czterdzieści tysięcy trzydzieści cztery kopiejki czterdzieści sześć.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, otrzyma się przy kupnie, gdyż licytacje nastąpią pomiędzy wszystkimi deklaramtami oji będzie w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowo najwyżej oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do kasy Głównej Królestwa Polskiego na wadium w gotówzinie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych, rs. 2150 i w dowód tego kwit kasy na wnie sienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 12 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrane być mogą w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Płockim, oraz w Urzędzie lesnym Wysockim w wsi Dąbrowa.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpionej, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisana na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, wyrażnie, czyżto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowaną w oddzielnej kopercie, w oznowie jak następuje:

Deklaracja. Wskutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Września r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 10059 z strazy Wygoda z lesnictwa Brok Gubernii Płockiej za sumę ryczałtową rubli srebrnem (tu wpisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję.

Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej wadium rs. N., które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadiesnaniu na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stale moje zamieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania) pisalem w N. dnia (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N.”

Deklaracje niepisane podług wzoru lub obejmujące jakikolwiek zastrzeżenia i warunki, albo nieoparte kwitem na wadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą nieważne.

Warszawa dnia 20 Września (2 Październ.) 1862 r. za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski, Naczelnika Sekcji K. Wydrzyński.

(N. D. 5684) Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiadzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Lesnictwa Brok z cich bliżej wykazania, oszacowania oznaczony, w straży Bia i Błędnic, sztuk 2473, wyróżniają sztuk dwie osiemset trzy, ocenionych na rs. 3420 kop. 89, wyróżniają rubli srebrnem trzy tysiące czterysta dwadzieścia kopiejek osiemdziesiąt dziewięć.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, otrzyma się przy kupnie, gdyż licytacje nastąpią pomiędzy wszystkimi deklaramtami oji będzie w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowo najwyżej oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do kasy Głównej Królestwa Polnkiego na wadium w gotówzinie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych, rs. 1100 i w dowód tego kwit kasy na wnie sienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrane być mogą, w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Płockim, oraz w Urzędzie lesnym Wysockim w wsi Dąbrowa.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpionej, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisana na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, wyrażnie, czyżto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowaną w oddzielnej kopercie, w oznowie jak następuje:

Deklaracja. Wskutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Września r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 10320 z Lesnictwa Wysockiego Gubernii Płockiej, za sumę ryczałtową rs. (tu wpisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję.

Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej wadium rs. N., które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadiesnaniu na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stale moje zamieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania) pisalem w N. dnia (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N.”

Deklaracje niepisane podług wzoru lub obejmujące jakikolwiek zastrzeżenia i warunki, albo nieoparte kwitem na wadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą nieważne.

Warszawa d. 13 (25) Września 1862 r. za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski, Naczelnika Sekcji K. Wydrzyński.

(N. D. 5692) Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiadzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Lesnictwa Wysockiego Gubernii Płockiej, za sumę ryczałtową rubli srebrnem (tu wpisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję.

Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej wadium rs. N., które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadiesnaniu na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stale moje zamieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania) pisalem w N. dnia (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N.”

Deklaracje niepisane podług wzoru lub obejmujące jakikolwiek zastrzeżenia i warunki, albo nieoparte kwitem na wadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą nieważne.

Warszawa d. 13 (25) Września (2 Paździ.) 1862 r. za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski, Naczelnika Sekcji K. Wydrzyński.

(N. D. 5690) Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.

